

Ἡμερησίως τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ καὶ παρὰ τῆ Βιβλιοπωλείῳ Βιλμπεργ.

Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ ἀ'. ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομητὴ ἔτησίᾳ προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν.....Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα περὶ κτήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντός 8 ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπογράφα ἄρῳρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρὴ Παρρέν.

Τὰ περὶ κείμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἄνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτὰ — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνσιν ὑφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπιλαμβάνει ἐν Ἑλλάδι γυναικεῖον ζήτημα; — Παρὰ δύο τάφους. (ὑπὸ τῆς κ. Εἰρήνης Λαχανά.) — Μελέτη ἐπὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγραφοῖς — Τὰ κατὰ τὴν βασιλίссαν Ναθαλία. (ὑπὸ κ. Εὐφροσύνης Ζαρίφι.) — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων (ὑπὸ δεσποινίδος Τούλα: Κοκαλι.) — Τὸ λυπημένον ἀίδιον (ὑπὸ κ. Μαρίας Δέδε.) — Γυναικεῖος κόσμος — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ — Ἐξετάσεις — Ἀλλιλογραφία. — Συμβουλὴ — Συνταγὴ. — Ἐπιφυλλίς.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΖΗΤΗΜΑ;

Ἐὰν ὑπάρχη ζήτημα κοινωνικόν, ζήτημα ἀφορῶν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος ἐν Ἑλλάδι, ὑπάρχει ἀναντιρρήτως καὶ γυναικεῖον τοιοῦτον. Τὰ ζητήματα ταῦτα γεννῶμενα ἐκ τῆς κοινωνικῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων εἶναι τόσον ἀλληλένδετα, ὥστε δὲν δύναται ἢ νὰ βαίνωσιν ἐκ παραλήλου. Ἐὰν τὸ ἐν μὲν ὀπίσω τὸ ἕτερον χωλαίνει; Ἄνταγωνισμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη μεταξὺ τῶν συμφερόντων τῶν δύο φύλων, ἀφοῦ ἀμφοτέρω ἀπὸ κοινῆ προάγονται, ἀπὸ κοινῆ ζωῆς, κοινὸν δὲ συμφέρον ἄγει αὐτὰ εἰς τὴν πρόοδον. Διατί λοιπὸν ὑπερανθρωπίνοις τινὲς καταβάλλουσιν ἀγῶνας, ὅπως ἀποδείξωσι κεχωρισμένον παρ' ἡμῖν τὸ γυναικεῖον ζήτημα τοῦ κοινωνικοῦ, θέλοντες οὕτω νὰ παραστήσωσι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποτελοῦν ἀκατάληπτον ἐξαιρέσιν μεταξὺ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Ἀληθὲς εἶναι ὅτι οἱ γεωγράφοι καὶ στατιστικοὶ τοῦ αἰῶνος κατατάττουσι τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ πολιτισμοῦ βαθμίδα, ἀλλὰ μὴ καὶ τὰ λοιπὰ κράτη τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βαθμίδος ἰστάμενα, δὲν ἔσπευσαν νὰ ταχθῶσι μεταξὺ τῶν πρώτων ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ γυναικεῖον ζήτημα. Ἡ Ρωσσία ἢ Ρουμανία καὶ αὐτὴ ἡ νηπιάζουσα ἐτι Βουλγαρία δὲν ἀπέσειαν μετὰ καταφρονήσεως τὸν ἐπὶ τοῦ γυναικεῖου τραχίλου

ἐπικαθήμενον ζυγόν, δὲν κατεξέσχισαν τὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς ἀνιρτημένην τυραννικὴν καλύπτραν, δὲν ἐκρήμνισαν τοὺς γυναικωνίτας, ἵνα ἀνοιξῶσι τὰς θύρας τῶν Γυμνασίων καὶ Πανεπιστημίων, τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν θέσεων, τῆς καλλιτεχνίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου πρὸς τὸ εὐγενὲς ἦμισυ τῆς ἀνθρωπότητος!

Τίνες λοιπὸν οἱ ἀφιλοπάτριδες ἐκεῖνοι οἱ τολμῶντες νὰ θέτωσι τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀρχαίαν τοῦ πολιτισμοῦ ἐστίαν εἰς κατωτέρην μαῖραν καὶ τῆς δεκαετίδος Βουλγαρίας ἐτι. Τίνα τίτλον νὰ δώσῃ τις εἰς τὰς ἀδεξιότας ἐκεῖνας καὶ ἀσθενεῖς διανοίας, αἵτινες οὐ μόνον ἀδυνατοῦσι νὰ κατανοήσωσι τὰ ἀπλοῦστατα αὐτὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ σοβαρευόμεναι καὶ σεμνυνόμεναι διακηρύττουσιν ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει γυναικεῖον ζήτημα, ἀγνοοῦσαι ὅτι τὴν ἰδίαν οὕτω ἐκφέρουσι καταδίκην. Τίνες οἱ τολμῶντες νὰ διακηρύττωσιν ἀνευθιρίαστως, ὅτι οὐδεὶς σοβαρὸς μέχρι σήμερον ἀνὴρ ἀνεγνώρισεν ἢ παρεδέχθη τὴν ἰσότητά τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς χειραφετήσεως αὐτῆς! Δὲν θεωροῦσι λοιπὸν οὗτοι σοβαροὺς ἄνδρας τὸν Γλάδστωνα, τὸν John Stuart Mill, τὸν Disraeli — τὸν πρῶτον εἰσαγαγόντα ἐν τῇ ἀγγλικῇ βουλῇ νόμον περὶ πολιτικῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς — τὸν λόρδον Amberley, τὸν Ἐρρίκον Fawcett γενικὸν διευθυντὴν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων καὶ τὸ 1869, τὸν λόρδον Houghton, τὸν διασημότερον τῆς Ἀγγλίας ποιητὴν Shelle, τὸν σεβασμιώτατον Κάρολον Κινσελύ, τὸν Κάρολον Δίλκε, τὸν Πέτρον Ταϊλὸρ, τὸν Ἰάκωβον Βρίχτ, τέλος 170 διασημοὺς λόρδους καὶ μὴ βουλευτάς, ψηφίζοντας ἐπὶ 25 ἡδὴ κατὰ συνέχειαν ἐτη ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως αὐτῆς καὶ ἄπειρα ἡδὴ δικαιώματα παρασχόντάς αὐτῇ, μεταξὺ τῶν

όποιων και τὸ τῆς δημοτικῆς ψήφου, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1869. Ἄλλ' ὁ Paul Bert ἐν Γαλλίᾳ, ἡ ἐξοχος ἐκείνη μεγαλοφυΐα, καὶ ὁ Ἰούλιος Σίμων καὶ ὁ πατὴρ τοῦ νῦν προέδρου τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας γεροϋσιαστῆς Καρνὸ καὶ ὁ Δουμᾶς υἱὸς καὶ ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ καὶ ἄπειροι ἄλλοι Γάλλοι τε καὶ πασῶν τῶν ἐθνικοτήτων ἐξοχότητες δὲν λογιζόνται σοφοὶ ἄνδρες παρὰ τοῖς σοφοῖς τούτοις τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἐὰν δὲ ἀγνοῶσι καὶ τὴν ὑπαρξίν ἴτως τῶν ἀνδρῶν τούτων ὡς καὶ τὸ πρόσωπον ὅπερ οὗτοι διεδραμάτισαν ἐν τῷ πολιτικῷ καὶ κοινωνικῷ τῶν διαφόρων ἐθνῶν βίῳ, ἐὰν ἀγνοῶσι τί λέγεται γυναικεῖον ζήτημα, τίς ἡ σχέσης αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐκπολιτιστικόν, τίς ἡ ἱστορία του, πῶς τολμῶσιν ἀπροπαρασκευάστοι νὰ κατέρχωνται εἰς ἀνάπτυξιν τοιούτων θεμάτων!

Εὐνόητον ἐν τούτοις τυγχάνει πῶς οἱ ὀλίγοι καὶ ἀκίνδυνοι οὗτοι ἔχθροι τῆς γυναικὸς δισκόλως ἀντιλαμβάνονται τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ ἔτι δυσκολώτερον ἐξοικειοῦνται πρὸς τὴν ἀληθῆ προοδευτικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν τοῦ αἰῶνος τάσιν. Πεντηκονταετία μόλις παρήλθεν, ἀπ' ἧς τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀπέσεισε τὸν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ἐπικρατήμενον τουρκικὸν ζυγόν. Τὴν διαίρεσιν τῆς κοινωνίας εἰς ἄρχοντας καὶ ὑποτασσόμενους, κυρίους καὶ δούλους, ὁ Ἑλλῆν ἐκκληροδότησε παρὰ τῶν τυράννων. Ἦρχε καὶ οὗτος ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ, δι' ἧς καὶ παρὰ τῶν τέκνων οὐχὶ πατὴρ, ἀλλ' ἀφέντης καὶ κήρις ἐκαλεῖτο. Ἡ μυϊκὴ ἰσχύς ἐβάσιλευεν. Ἡ ράβδος δὲ ἡ το βούνευρον ἦν συνεχῆστα ἀνητημένον παρὰ τὴν συζυγικὴν παστάδα. Ἡ γυνὴ παρ' αὐτῷ ἦν ὡς κατὰ τὸν ἀλλοτρίον διὰ τεκνοποιήσιν, μηχανικῶς εἰς τὰ νεύματα αὐοῦ ὑπεῖκον καὶ δουρικῶς πρὸ αὐτοῦ τὴν κεφαλήν κλίνον. Ὑπῆρξε μάλιστα ἐποχὴ, καθ' ἣν ὁ ἀνὴρ ἔτρογε πρῶτος καὶ μόνος, ὑπερηγεύμενος ὑπὸ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων.

Ὁ σύγχρονος ὅθεν Ἑλλῆν ὁ κληροδοτήτης ἐλαχίστως βεβαίως τῶν τυραννικῶν τούτων ἔξεων, καίτοι παραδεχόμενος τὴν γυναικῆ ὡς ὄν διὰ τὴν εὐμάρειαν τοῦ ὁποῦ ὀρεῖται, κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πολιτισμοῦ, νὰ ὑποβάλληται εἰς ὑπερογκοὺς δαπάνας, καίτοι ἀναγνωρίζων ἐν αὐτῇ συνετὸν, πιστὸν καὶ ἀναγκαῖον σύντροφον, δὲν ἐξωκειώθη ὅμως εἰσέτι νὰ θεωρῇ αὐτὴν ἴσῃν αὐτῷ, καὶ παραδεχθῆ αὐτὴν τοιαύτην ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ βίου.

Ἐντεῦθεν ἡ δυστυχία τοῦ Ἑλλήνος, ἦν αὐτὸς οὗτος ἰδίως κατασκευάζει χερτί. Δὲν ἐννοοῦμεν ἐνταῦθα τοὺς πλουσίους, ἀλλ' οὔτε τὸν λαόν, παρ' ὃν ἡ διὰ τῆς ἐργασίας τῆς γυναικὸς χειραφέτησις αὐτῆς ἦν ἡδὴ ζήτημα λευμένον. Ὅμιλοῦμεν διὰ τὴν πολυπληθεστάτην ἐκείνην τάξιν, ἐν ἣ ἡ γυνὴ μορφύεται ὡς ἡ ἐκατομμυριοῦχος, ἵνα δέσῃ τὰς χεῖρας καὶ τρέφῃται ἐκ τῆς γλίσχαρς μισθοδοτίας τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἐκκτονταδράχμου συντάξεως τοῦ πατρὸς, ἢ τοῦ προβληματικοῦ «πολλάκις εἰσοδήματος» τοῦ συζύγου. Ἐν ῥίψωμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς τάξεως ταύτης, ἐὰν ἀριθμῶμεν τὰς γυναικῆς κόρας, αἵτινες ἀνὰ δυάδας καὶ τριάδας ἐν μιᾷ οἰκογενεῖᾳ ἀριθμῶμεναι μαρμυρίζονται, γηράσκονται ἄνευ παρελθόντος, παρόντος καὶ μέλλοντος, ἄνευ σκοποῦ καὶ προορισμοῦ τοῦ βίου αὐτῶν, ἐὰν ἀριθμῶμεν τὰ καθ' ἐκάστην λαμβάνοντα χώραν πολυπληθῆ διαζύγια καὶ τὸν ἀῤῥοντα ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐκθετοτροφεῖῳ καθ' ἐκάστην εἰσαγομένων

ὄρφανῶν καὶ τὰς συνεχεῖς τῶν οἰκογενειάρχων τῆς τάξεως ταύτης αὐτοκτονίας, ἐὰν τέλος εἰσδύσωμεν εἰς τὸν μυστηριώδη βίον πολλῶν τοιούτων οἰκογενειῶν θέλωμεν εὑρεῖν τὸ γυναικεῖον ζήτημα ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀπελπιστικῇ πραγματικότητι. Θέλωμεν ψάσῃ αὐτὸ διὰ τῶν χειρῶν καὶ θέλωμεν φρίξει διὰ τὴν γαγγραινώδη πληγὴν, ἣν ὑπόουως καὶ ἀνεπαίσθητως ἐν τῷ κοινωνικῷ ἡμῶν ὀργανισμῷ τὸ ζήτημα τοῦτο διήνοιξε.

Ἐκεῖ θὰ τὸ ἴδωσι καὶ οἱ κλειστοὺς ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θὰ ἀνακράξωσι μεθ' ἡμῶν: Ἀνοιξάτε τὰς πύλας οὐ μόνον τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, ἀλλὰ καὶ τῶν Πανεπιστημείων, καὶ τῶν Πολυτεχνείων καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων θέσεων πρὸς τὰς γυναῖκας. Θέσατε εἰς ἐνέργειαν τὴν σφριγῶσαν καὶ παραγωγὴν ταύτην δύναμιν καὶ διδάξατε τοὺς ρωμαλέους καὶ πλήρεις ζωηρότητος νέους, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ καταλίπωσι τὴν θεσιθηρίαν, ἵνα ἐπιδοθῶσι μετὰ μειζονος ζήλου εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὰς ἀνυπάρχτους ταύτας διὰ τὴν Ἑλλάδα ζωοφόρους πηγὰς καὶ ὑγιεῖς τροφὰς παντὸς εὐμοιροῦντος ἔθνους.

ΠΑΡΑ ΔΥΟ ΤΑΦΟΥΣ

«Alas! for love if thouwertall and nought beyond E earth» (Félicie Hemans)

Ἡ ἑσπέρα τῆς 18ης Ἰουνίου κατὰ τὸ ἔτος 188... ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἡμελὸς· οὐδεὶς ἄνεμος ἐπνεεν, οὐδὲν κύμα ἐρρυτίδου τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἐν ἣ κατωπρίζοντο αἱ ἐρυθροπικὴ λάμψεις τῆς δύσεως. Μόνον ἀνυπόμονοί τινες νυκτερίζες, κάτοικοι παρακειμένου ἑρείπιου, ἐπετεύγιζον εἰς τὸν ἕρα, διαγράφοντι γραμμὰς δυσκόλως ὀριζομένας διὰ τῶν γεωμετρικῶν ὄρων καὶ διακόουσαι τὰ σμήνη τῶν κνιπῶν τὰ ἰθρυόως κινούμενα ἐν τῷ περιέχοντι. Ἡ σκηνὴ παρίστα δυτικὴν τινὰ παραλίαν τῆς Βύβοιας καὶ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον ἐν αὐτῇ ἦτο μικρὰ κόρη ἡμετέρη ὡς δέκα ἐτῶν, ἡ ὅλη ἡ δρᾶσις συνίστατο εἰς τὸ νὰ ρίπτῃ λιθάρια ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ νὰ θαυμάζῃ τοὺς συγκεντρωκοὺς κύκλους, τοὺς ἐν τῷ ὕδατι σχηματιζομένους, ἴσως δὲ καὶ ν' ἀπολαύῃ τῆς τέρψεως τῆς τόσῃ φυτικῆς τοῖς παιδίσις τοῦ διεγείρειν θόρυβον. Καὶ ὡς βωδὴν πρόσωπον, συνεπλήρου τὴν εἰκόνα χωρικός τις κύων ἔχων μέλαν καὶ ρυπαρὸν τὸ τρίχωμα καὶ ἐξηπλωμένος ὑποκάτω σιγῆς παρὰ τὴν ἄμμον θαλλούσης, ἡτις ἐγήρατε χωρὶς τελείως ν' ἀναπτύχθῃ ἐν τῷ ἀπροσφῶρῳ ἐκείνῳ ἐδάφει. Φιτικὸς Ροβινσὼν ριφθὲς ἐκεῖ, τίς οἶδε ὑπὸ ποίαις τύχαις καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐλπίδα εἰς τὸ φυσικόν του κέντρον νὰ μετενεχθῇ.

Πόσαι λίθοι ἐρόρθησαν ἐν τῷ ὕδατι, πόσα ἐπιφωνήματα χαῖα· ἐξεφωνήθησαν οὐδεὶς ἐμέτρησεν, οὐδ' αὐτῇ ἡ μικρὰ, διότι τὰ παιδία, ἰδίως, ὄν μετροῦσι τὴν χαρὰν.

Ἐν τούτοις βρονθῆται, φρίσσει, τὸ τέως τερπνὸν παίγνιον κατέλειπεν αὐτὸ καὶ ἐκυψεν ἐπὶ τῆς ἄμμου πλησίον, τόσῳ πλησίον τοῦ ὄριου τῆς θαλάσσης, ὥστε τὸ μαλθακῶς κυλινδούμενον κύμα ἤγγιζε σχεδὸν τὸ μέτωπον αὐτῆς, διότι πρηνῆς κεκλιμένη ἐξῆγεν ἐκ τῆς ἄλλοι μικροῦς δόνακας πρασίνας, κίτρινοχρόους ὑποροδόχρους καὶ ἔσχε διαγράφει δι' αὐτῶν διὰ-

φορὰ σχήματα, παρρηδίας τῶν τοῦ καλειδοσκοπεῖου, ἅτινα οὐδ' ἐμορροῦντο τελείως, ἐπεὶ οἱ ἤδη ταχθέντες δόνακες ἤφρηνίζοντο αἴφνης, βυθιζόμενοι παλιν ἐν τῇ ἄμμῳ οἱ πονηροί!

Καὶ αἱ τελευταῖαι λάμψεις τῆς δύσεως ὠχρίασαν ἤδη· φαῖά τινα νέφη φαίνονται ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ ρόδιναί καὶ ἰώδεις ἀποχρώσεις τοῦ ὀρίζοντος σβέννυνται βαθυμδόν, τὸ λυκοφως καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἄμυδρόν, ἀλλ' οὐδὲν τούτων παρατρεῖ ἡ παιδίσκη ὄλως προσηλωμένη εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς.

Αἴφνης φωνὴ διάτορος ἠκούσθη κράζουσα: — Ἐλένη, Ἐλενίτσα!

Ὁ κύων ἀνετινάχθη καὶ ἀπείς μικρὰν ὑλακὴν ἐδράμεν εἰς ἀπάντησιν τῆς κράζούσης, σείων τὴν οὐράν, συγχρόνως δὲ ἠγέρθη καὶ ἡ κορασις καταλείπουσα μετὰ δυσσερκείας τὸν ἀστέρα, ὃν κατώρθωσε διὰ τῶν μικρῶν ὄστρακοδέρμων νὰ σχηματίσῃ.

Ἡ προτερχομένη ἦτο γυνὴ χωρική τεσσαράκοντα, ἕως τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν, παχέια, μελγχροινὴ καὶ ἀκούωντος δυσειδῆς, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον εἰκόνας τῆς πραγματικῆς σχολῆς!

Ἐρεπε βραχὺ ἐγχώριον μεσοφούστανον, φαίχρουν μετὰ κυκλῶν ἐρυθρῶν καὶ χρυσοειδῶν ραβδώσεων, εἶχε κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν μὲ μανδύλιον κίτρινον, δεδεμένον κάτωθεν τῆς σιαγόνης, καὶ ἔσυρε χονδρὰ ὑποδήματα, ἅτινα εἶχόν ποτε τὴν πολυτέλειαν ἱμάντων!

Ἡ γυνὴ ἐκείνη πλητιάσασα ἔλαβεν εἰς τοὺς στιβαροὺς αὐτῆς βραχίονας, ὡς νήπιον, τὴν μικρὰν Ἐλένην, ἡτις ἐκπλικτος προσέβλεψεν αὐτὴν.

Τότε μόνον παρετήρησεν ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καλῆς γυναικὸς ἦσαν πλήρεις δακρύων καὶ ἡ μορφή της ἀλγεινῶς ἠλλοιωμένη.

Γιατὶ κλαῖς, Κυρὰ Νικόλαινα, ἠρώτησε θωπευτικῶς ἡ μικρὰ κόρη καὶ περιέβαλε τὸν τράχηλον τῆς χωρικῆς διὰ τοῦ ὠραίου παχυλοῦ βραχίονός της.

Ἡ ὀνομασθεῖσα Κυρὰ Νικόλαινα, σύζυγος γεωργοῦ ἐργάτου, ὑπηρετοῦσα προσωρινῶς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ἐλένης, ἀντιπάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ἐθλίψεν ἔτι σφιγκτότερον τὸ παιδίον ἐπὶ τῆς καρδίας της καὶ ὑπετονθόρησε δυσδιακρίτους τινὰς λέξεις διὰ θρηνώδους φωνῆς ἐν εἰδει μοιρολογίου.

Ἡ παράδοξος αὐτὴ ἀπάντησις ἐνεβλaven εἰς ἀόριστον ἀνησυχίαν τὴν μικρὰν κόρην, αἴφνης δὲ, ὡς εἰ ὑπὸ προαισθημάτων τινος συνταραχθεῖσα ἔκλινε τὴν χαρίεσσαν αὐτῆς κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς χωρικῆς καὶ ἤρχισε κλαίοντα μετὰ τοῦ συνήθους τοῖς παιδίσις πάθους, φωνάζουσα διὰ διακομμένης ὑπὸ λυγμῶν φωνῆς «ἡ μαμά μου... ἡ μαμά μου».

B.

Ναὶ ἡ μαμά της! . . . ἡ πτωχὴ καρδία της δὲν ἠπατάτο . . . Καὶ ὅμως πρὸ μιᾶς ὥρας εἶχεν ἀσπασθῆ αὐτὴν τῇ ἐπὶ τὴν ἡ δυστυχία ἐν μέσῳ τῆς χαρᾶς της, ἐν μέσῳ τοῦ παιγνιδίου της, ἀπρόοπτος, φοβερά. Ὁ μέγας ποιητῆς τῆς Γερμανίας, ὁ Schuller λέγει ποὺ « . . . Καὶ ἀπὸ ἀνεφέλου οὐρανοῦ δύναται νὰ πέσῃ ὁ φλογερὸς κεραυνός· ὅθεν κατὰ

τὰς μᾶλλον εὐφροσύνους ὥρας τοῦ βίου σου, φοβοῦ τὴν ἐπιβουλον προσέγγισιν τῆς συμφορᾶς».

Καὶ ἦτο ἡδὴ ὀρφανὴ πατρός ἡ ἀτυχὴς κόρη, διότι ὁ πατὴρ της κ. Κλεάνθης, δικηγόρος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου αὐτοῦ εἶχεν ἀποθάνει ὀλίγον μετὰ τὴν γέννησίν της, καταλείπων τὴν ταλαίπωρον σύζυγον του, ἄνευ χρηματικῶν πόρων ἄνευ συγγενῶν, ἄνευ σπυρογματοῦ τινος. Ἡ θλίψις, ὁ ἀγὼν πρὸς τὴν ζωὴν κατέφθειραν τὴν ὑγείαν τῆς δυστυχῆς γυναικός, καρδιακὸν νόσημα προσέβαλεν αὐτὴν καὶ ἐν μιᾷ ἀπροσδοκῆτῳ στιγμῇ ἐπήνεγκεν αὐτῇ τὸν θάνατον ἐν τῇ ἐξοχικῇ ἐπαύλει φίλης τινὸς αὐτῆς, ἐνθα χάριν τῆς ὑγείας αὐτῆς ἐνεκατέστη κατὰ τὸ θέρος.

Καὶ ἐτάφη ἐκεῖ ἀσήμεως εἰς γωνίαν τοῦ χωρικοῦ νεκροταφείου καταλείπουσα τὸ ἔρημον τέκνον της εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ. (Ἐπεταί συνέχεια.) Εἰρήνη Λαχανᾶ

ΜΕΛΕΤΗ

ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ἐν Εὐρώπῃ ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις [Συνέχεια ἰδ. προηγ. φύλλ.]

Οἱ ὅροι τῆς εἰσαγωγῆς τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς τηλεγράφοις καὶ τηλεφώνοις τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων ὡς καὶ ἐν τοῖς κεντρικοῖς γραφείοις τῶν Παρισίων καὶ τῷ κεντρικῷ τῶν Παρισίων ταμείῳ τοῦ Σηκουάνα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

Ὁφείλουσι νὰ εἶναι ὑψηλοῦς γαλλικῆς ἡλικίας οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 16 ἐτῶν, οὔτε πλείονος τῶν 25, ὑγείας καλῆς καὶ νὰ ἔχωσι τὴν ὄρασιν ἐν καλῇ καταστάσει. Εἰσάγονται διὰ διαγωνισμοῦ, ὑποβαλλόμενοι εἰς ἐξετάσεις ὡς ἐξῆς:

1ον Καλλιγραφίαν καθαρὰν καὶ εὐανάγνωστον καὶ ὀρθογραφίαν ἀμεμπτον. 2ον Γεωγραφίαν: ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς πολιτικῆς γεωγραφίας τῆς Γαλλίας, καὶ γνῶσις γενικῆς τῶν πέντε ἡπείρων τοῦ κόσμου μετὰ χαρτογραφίας. 3ον Ἀριθμητικὴν: τὰς τέσσαρας πράξεις τῶν ἀκεραίων, κλασματικῶν, δεκαδικῶν καὶ συμμιγῶν μετὰ προβλημάτων, καὶ τὸ μετρικὸν σύστημα.

Πλὴν τῶν ἀπειροπληθῶν εἰδικῶν τηλεγραφητριῶν καὶ τηλεφωνητριῶν τῶν ἐν Παρισίοις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Γαλλίας διοριζομένων, 116 εἰσὶ διωριθμένα παρὰ τῇ κεντρικῇ διευθύνσει καὶ τῇ διευθύνσει τῆς διαχειρήσεως, ἐνθα σπουδαίας κατέχουσι θέσεις εἰς τὰ εἰδικὰ τῶν συντάξεων καὶ καταθέσεων γραφεῖα, εἰς τὴν ταξινομήσιν τῶν ἐπιταγῶν, εἰς τὴν ἐξέτασιν ἢ ἐπαλήθευσιν τῶν διαφόρων τηλεγραφικῶν ὑλικῶν.

Ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Σηκουάνα 24 γυναῖκες ἔχουσιν ἀναλάβει κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τὴν ἐργασίαν καὶ ταξινομήσιν τῶν μὴ ζητουμένων ἀντικειμένων. Τέλος ἐν τῇ διευθύνσει τῶν ἀποθεματικῶν ταμειουτηρίων 275 γυναῖκες μετέχουσιν εἰς τὰ διάφορα ἔργα τῆς λογιστικῆς, τῆς ἐξακριβώσεως καὶ τῆς ταξινομήσεως.

Μισθοδοσία τῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων. Αἱ ἐν τῇ κεντρικῇ διευθύνσει τῶν τηλεγράφων καὶ τοῖς γραφείοις τοῦ χρηματιστηρίου—διότι καὶ τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ὁ κολλοστός οὗτος ὁ διέπων τὰς τύχας τῶν ἐκατομμυρίων ἀν

θρώπων, ἐνῶς ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν μεγάλοι τραπεζιτικοὶ οἴκοι καταπίπτουσιν ἢ ἀνεγείρονται, εἰσήγαγε τὰς γυναῖκας ἐν τοῖς τηλεφώνοις καὶ τηλεγραφείοις αὐτοῦ καὶ προτιμᾷ αὐτὰς τῶν ἀνδρῶν διὰ τὴν ἀκριβείαν περὶ τὴν ὀρθὴν καὶ σαφῆ μετάδοσιν τῆς ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν ὑψώσεως ἢ ὑποτιμήσεως τῶν ἀξιών καὶ χροσιμῶν, αἱ ἐν αὐτῷ λοιπὸν ἐργαζόμεναι ὑπάλληλοι, αἱ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου τοῦ διαμερίσματος τοῦ Σηκουάνα μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν ἐπαρχιακῶν γραφείων τοῦ κράτους λαμβάνουσιν ἅμα τῷ διορισμῷ αὐτῶν 800 φρ. ἐτησίως. Μετὰ διετῆ δὲ ἐργασίαν ὁ μισθὸς αὐτῶν αὐξάνεται κατὰ 100 φρ. μέχρι τῆς ἐτησίας αὐξήσεως τῶν 1800 φρ. Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παραληπτριῶν προάγονται ἀνὰ τριετίαν κατὰ 200 φρ. μέχρι τοῦ ποσοῦ 1200 φρ. ἐτησίως, ὅπταν ὁ προβιβασμὸς αὐτῶν τελεῖται ἀνὰ 3 1/2 ἔτη, ἀνερχομένης τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς 2,700 φρ. ἐτησίως.

(Ἐπεταί συνέχεια)

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΝΑΘΑΛΙΑΝ

Μεγάλως ἀπασχολεῖ ἀπὸ τινος τὴν ἀπανταχοῦ δημοσιογραφίαν τὸ ζήτημα τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Σερβίας. Ἄλλοτε κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς βασιλίσσης ἐκ τῆς Σερβίας εἶχομεν χαράξει βιογραφικὰς τινὰς γραμμὰς τῆς δυσμεירוῦ ταύτης γυναίκος, ἐν ὀλίγοις δὲ πειρωμένθα σήμερον νὰ σκιαγραφήσωμεν τὴν ὀξύτητα, εἰ: ἦν ἡ ἑκτοτε ὑποσκάπτουσα τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους ἀσυμφωνία ἀφίκετο.

Ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς εἶχε μεταβῆ εἰς Βισβάδεν τῆς Γερμανίας ὅπου καὶ διέμενε, ἐνῶς ὁ βασιλικὸς ἐχθρὸς καὶ σύζυγος αὐτῆς ὑπέκλιπε χαιρεκράκως καὶ τὴν τελευταίαν ἀπομείναν αὐτῆ ἐλπίδα παρηγορίας, ἥτοι τὸν σκληρὸν χωρισμὸν τῆς ἀπὸ τοῦ μονογενοῦς προσφιλοῦς υἱοῦ τῆς, εἰς ὃν εἶχεν ἐναποθέσει ἅπαν τὸ φίλτρον, ἅπαν τὴν ἀγάπην καὶ στοργὴν τῆς νέας καρδίας τῆς.

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἐχρητίμωσαν ὡς ὄργανον τῆς σκληρᾶς ταύτης ἀδικίας, ἀποσπάσασα ἀπόνως τὸ τέκνον ἀπὸ τῆς μητρικῆς ἀγκάλῃς ἐν μέσῳ τῶν συριγμῶν καὶ τῆς γενικῆς τοῦ λαοῦ κατὰ τοιοῦτου βαρβάρου μέτρου ἀγανακτήσεως, καὶ σκαιῶς ἐκδιώξαν τὴν ἐστεμμένην αὐτὴν κεραλήν, τὴν λαοφιλήτοιν βασίλισσαν τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους. Τοῦτο δὲ διότι ὁ σύζυγος αὐτῆς οὐδεμίαν εὐρίσκων διέξοδον εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξεγερθεῖσαν ἀγανάκτησιν τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ, τοῦ τρέφοντος τὸσον μῖσος πρὸς αὐτόν, ὅσπιν ἀγάπην πρὸς τὴν Ναθαλίαν, ἐξύφανε ἐναντίον αὐτῆς πικρὰν συκοφαντίαν, ὅτι δῆθεν αὐτὴ ἐπρόδιδε τὰ συμφέροντα τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς πατρίδος αὐτῆς Ρωσσίας. Ἦτο ἡ μόνη διέξοδος, ἦν ὁ ἄπιστος σύζυγος καὶ φιλήθοнос βασιλεὺς ἐπενόησεν, ἀπρὸ εἶδε νὰ στρέψωσιν αὐτῷ τὰ νῶτα καὶ οἱ φίλτατα αὐτῷ διακείμενοι πολιτικοί, ὡς ὁ Πρωθυπουργὸς Γαρασινὴν καὶ πάντες οἱ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀκόλουθοι.

Καὶ ἔπρσαν ἡ ὠραία καὶ προσηφίλης Ναθαλία θύμα τῆς σκληρᾶς ταύτης συκοφαντίας, ἀποχωρισθεῖσα τοῦ προσφιλοῦς τέκνου καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἔως στερομένη καὶ τοῦ βασιλικοῦ τίτλου, ὃν τὸσον ἐπαξίως ἔπρσαν, εὐεργετοῦσα τὸν λατρεύοντα

αὐτὴν Σερβικὸν λαόν. Κατηρῆς ὁ λαὸς οὗτος διαπυρνᾶνεται τὰ κατὰ τὴν πορείαν τοῦ ὑπὸ μελέτην διαζυγίου, ὅπερ, φόβος ὑπάρχει, μὴ καταστήσῃ προβληματικὴν τὴν θέσιν τοῦ Μιλάνου ὡς βασιλέως τῆς Σερβίας.

Εὐφροσύνη Θ. Ζαρίφη

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

Αἱ κάμπαι.

Καίτοι μεγίστη ἀπόστασις χωρίζει τὴν κάμπην ἀπὸ τοῦ μύρμηκος, τῆς κρᾶχνης καὶ τῆς μελίσσης, τῶν εὐφῶν τούτων ἐντόμων, ἅπερ προ ὀλίγου ἐγνώρισα ὑμῖν, ἐν τούτοις τὸ ἀηδὲς καὶ καταστρεπτικὸν αὐτὸ ζῶον, εἶναι σκώληξ, μέλλον νὰ καταστῇ χρυσάλις· ἀλλὰ σκώληξ ἀξιὸς ἰδιαιτέρας μνείας· ὅθεν ῥιψωμεν ταχὺ βλέμμα ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερουσῶν ποικιλιῶν τῆς κάμπης. Ἰδοὺ ἡ χνοώδης κάμπη (chenille-velue), ἥτις χάρις τῆ ὠραία αὐτῆς διμθέρᾳ ἐπὶ μικρὸν μόνον τὸν χειμῶνα ναρκούται· ἡ ἰχθυοκάμπη (chenille-poisson), τῆς ὁποίας οἱ ὀπίσθιοι πόδες σχηματίζουσι πτερυγίον· ἡ χοιρὸ κάμπη (chenille-cochon), ἥς ἡ κεραλή ἀπολήγει εἰς δέξυ ῥύγχος· ἡ χωρομέτρη (arpenreuse), ἥτις πάντοτε διατρέχει ἕτας ἀποστάσεις κυρτομένη, εἰς τρόπον ὥστε τὸ μέσον τοῦ σώματος αὐτῆς, σχηματίζοντος παράδοξον τόξον, φαίνεται ὅτι καταμετρεῖ τὴν γῆν· ἡ λεοπόρος (leopardide), ἡ πλέον εὐκίνητος καὶ ἡ πλέον ταχεῖα τῶν καμπῶν, ἡ ἀλματοκίνητος (sauteuse), ἥτις φεύγει ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον, ὡς ἐλατήριον ὅπερ ἐκταίνεται. Ἡ συστρεφίφυλλος (rouleuse), ἥτις διὰ νήματος κατορθοῖ νὰ σχηματίξῃ μικρὸν ἐκ φύλλων κέρας, χρυσιμῶνον καὶ ὡς κατοικία καὶ ὡς ὀφουλάκιον αὐτῆς.

Θαυμάσωμεν τὴν στολοφόρον (livrée) κατασκευάζουσαν ἐπὶ τοῦ δένδρου σκηνὴν ἐκ φύλλων μεταξίης, κατοικίαν ἐκπλήττουσαν διὰ τὴν ἐντεχνον διαίρεσιν αὐτῆς εἰς δωμάτια, συγκοινωνουμένη διὰ λαβυρίνθου διαδρόμων. Πλεῖστον ἔτι περιεργείας ἀξία εἶναι ἡ λικνίστρια (berceuse), ἥτις διέρχεται τὴν ζωὴν τῆς ἐπὶ αἰῶρα· ἐκ μεταξίης κομψῶς προσδεδεμένης εἰς τοὺς κλάδους, οὗς αὐτὴ ἀπογυμνοῖ καὶ τῶν ὁποίων καταφαγοῦσα ὅλα τὰ φύλλα, μεταβαίνει ὅπως ἐκτείνῃ τὴν αἰῶραν αὐτῆς ἐπὶ ἐτέρου δένδρου, ὀδηγουμένη ὑπὸ νήματος, ὅπερ κρατεῖ.

Σταματήσωμεν πρὸ τῆς ἀγελαίας κάμπης (processionnaire), ἥτις διάγει κατ' οἰκογενείας, πολλὰ μέλη ἐχούτας καὶ ἀποτελούσας φυλὴν ἀνήσυχον καὶ διαρκῶς πεινωσαν, συνωθουμένην δὲ ἐντὸς μεταξίνου σάκκου, μίαν μόνην ἐξοδὸν ἔχοντος, καὶ ὅστις κρεατμένο· ἐπὶ δένδρου καὶ ἔχων τὸ αὐτὸ μετὰ τούτου χρῶμα, δυ-κόλως διακρίνεται.

Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, κάμπη διδουσα τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως ἐξέρχεται πρώτη ταύτην δὲ ἀκολουθοῦσιν αἱ ἄλλαι βαδίζουσαι τὸ μὲν πρῶτον δύο πρὸς δύο, κατόπιν δὲ τρεῖς πρὸς τρεῖς, εἶτα τέσσαρες πρὸς τέσσαρας καὶ πέντε πρὸς πέντε, οὕτω δὲ καθεξῆς αἱ σειραὶ αὐξάνουσι πάντοτε διὰ τῆς παραδοξῆς κανονικοῦ καὶ μαθηματικοῦ.

Βαδίζουσαι αὐταὶ εἰσὶ σῶμα στρατοῦ ἐν πορείᾳ. Ὅτε ὁ ἀρχηγὸς σταματᾷ πᾶσαι σταματῶσιν, ὅτε δὲ ἀπέρχεται οὐ-

τος, ὅλοι τὸν ἀκολουθοῦσιν. Ἐφ' ὅσον αὐταὶ προχωροῦσι τὸ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ μεταξίνης ταινίας, καὶ οὕτω βαδίζουσιν ἐπὶ τάπητος ἐκ μεταξίης. Ἄφ' οὗ δὲ ἐπιφέρουσι φρικτὰς καταστροφὰς, εἰσέρχονται μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως ἐντὸς τοῦ ἐναερίου σάκκου, ὅστις περιμένει ταύτας.

Αἱ κάμπαι εἰσὶν ἐνίοτε κομψῶς ἐνδεδυμέναι· καὶ τὸ μὲν πράσινον χρῶμα εἶναι συνήθως παρὰ ταῖς συχναζούσαις εἰς τὰ φυλλώματα, ἐνῶς πυρρὸν φέρουσιν αἱ ἐπὶ τῶν δένδρων ζῶσαι, με τὰς ζωηρωτέρας δὲ ἀποχρώσεις εἰσὶν ἐστολισμέναι, αἱ κατατρώγουσαι τὰ ἄνθη. Οὕτως ἡ ἔνοχος διέρχεται ἀπαρτήρητος πάντοτε χάρις εἰς τὴν ἐσθῆτα αὐτῆς, ἥς τὸ χρῶμα συγγέεται με ἐλεῖνο τῶν πραγμάτων, ἐφ' ὧν ἐπετέλεσε τὴν καταστροφὴν.

Τούλκ Κόκκαλη

ΤΟ ΛΥΠΗΜΕΝΟ ΑΗΔΟΝΙ (Ἀλληγορία)

Ἄφιερῶσαι τῆ ποιητρίᾳ κ. Μαρτίττα Μπέτσου.

«Πές μου, ἀηδόνι μου, γιατί ὀσάπασες τὰ τραγούδια τῶρα ποῦ ἡ γῆ μοσχοβολᾷ καὶ ἀνθίζου τὰ λουλουδιὰ; Πές μου, χαρούμενο πουλί, γλυκῶρονο ἀηδόνι, τί ἔχεις μέσα ὀσῆν καρδιά, σὰν τί νὰ σὲ πληγῶρη; ψάλε καὶ πάλι λευτεριάς τραγούδια ζηλεμμένα καὶ ὀσὰ κλαδάκια τ' ἀνθηρὰ πέτα τὰ μυρωμένα! Σὺ! μὴ φορὰ ἀξέγνωστα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πηδοῦσες καὶ τὰ ποιλάκια μάγευες σὰν γλυκοκελαῖδοῦσες»
 «Ἐχω ὀσὰν πόνο ὀσῆν καρδιά δὲν τὸν γιατρὸν εἶ χέρι! εἶχα καὶ ἐγὼ ἔναρ καιρὸ, ἀγαπημένο ταῖρι, τὰ δαδ ἦμαστ' ἀχώριστα καὶ πολυαγαπημένα, καὶ μέσα ὀσὲ παράδεισο ζούσαμε ζηλεμμένα.
 Ἐρα γεράκι φθορερὸ, μᾶς κῆτταζε ἀπὸ πέρα, ἐζηλεψε τὴν τύχη μας, καὶ ἔξῆφρον μὴν ἡμέρα, ἔζῶσσε καὶ μοῦ τ' ἀρπαξε μὲς ἀπ' τὴν ἀγκαλιά μου, τὴν ὠρα ποῦ τοῦ ὀσῆν χάριζα τ' ἀμέτρητα φιλιὰ μου! Βλέπεις ἐδῶ πῶ καθομαι, περιλυπα κῆτταζω; βλέπω τὸν τόπο τ' ἀδειανό, καὶ βαρνααστεράζω! Κῆτταζε τὰ ποιλάκια μου λυπητερὰ φωνάζου, τὴν στέρησι τοῦ ὀσῆν ῥοιῶνυε μέρα καὶ ῥύχτα κρᾶζου.
 Ἀνάθεμα! τὸ φθορερὸ τὸ μαῦρο τὸ γεράκι, ποῦ τ' ἀρπαξε ὀσὰ ῥύχτα του καὶ πῶ τὸ φαρμάκι! Τῶρα, αὐτὴ μου τὴ φωλιά ξένο πουλί ζητάει, νὰ τῆνε κἀρη ἐδική, καὶ τὴν γλυκοκῆτταζει!
 Ἐρα πουλί ἀχάριστο, πουλί κατηραμένο, ποῦ μὴν ἡμέρα βροχερή, ὀσὸ κρῶ παγωμένο, τὸ ὀσῆν ποσσε καὶ τοῦδωκα νερὸ καὶ σιταράκι, μὰ κῆινο τὸ ἀχάριστο, μ' ἐπόσσε φαρμάκι! Σὰν ἔγεινε ἰγνώριτο ἔνα πουλάκι ἄλλο, ἐκεῖνο ἐμελέτησε γιὰ μὲ κακὸ μεγάλο!
 Κι' ἔγεινε φεῖδι φερωτό, ὀσῆν φαρμακωμένη, τὴ φαρμακάδα φύλαγε, ὀσὰ στήθια του κρυμμένη. Καὶ τὸν καιρὸ καρτέραγε, καὶ ἦλθ' ἡ στιγμή ἐκεῖνη ὀσὲ μὲ καὶ ὀσὰ ποιλάκια μου πικρὸ φαρμάκι χῶνε! Κατὰρα! μοῦ εἶπ' ἀνάθεμα τ' ἀηδονάκι ἀφῆνω, κανεῖς ποτὲ μὴ ὀσπλαγχνισθῆ πουλί ὀσῶν ἐκεῖνο,

ποῦχει τὸ λάλημα καλὸ, ὀσῆ γλῶσσα τὴ γλυκάδα, καὶ εἶνε τὰ μαῦρα στήθια του γεμάτα φαρμακάδα!»

Αὐτὰ τὰ λόγια μοῦλεγε τὰ παραπονεμένα, καὶ ἐπέταξε περιλυπο ὀσ' ἄνθη τὰ μαραμένα!
 Μαρτίττα Δίδε.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἐπὲρ ποτε ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῶν κυνικῶν καυμάτων τὰ λου-ρὰ καὶ αἱ παραθαλάσσιοι διαμοναὶ εἶναι εὐάρεστοι καὶ πολυτίμοι διὰ τὴν ὕγιαν.

Πιστοὶ ἀκόλουθοι τῶν Κυριῶν ὁ συρμὸς καὶ ἡ πολυτέλεια συν-οδεύουσιν αὐτὰς ἀνὰ τε τὰς θέρμας καὶ λοιπὰς παραθαλασσίους πόλεις, ἐνθα συνεχῆστα ἀπαντᾷ τις ἐσθῆτας μεταξίνους, ἐπανωφόρια ἐξ ὀλοσηρικῶ μετὰ τριχάπτων πολυτίμων καὶ λαμπυρίζουσῶν χανδρῶν, πῆλους ἀξίας ἑκατὸν φρ. καὶ τὰ παρεπόμενα τούτοις, ἄτινα ἀνιλεῶς καταστρέφονται θύματα τῆς θλιωτοῦσας αἰσῆς, τῆς ψάμμου καὶ τῶν λοιπῶν τῆς παραθαλασσίου πόλεως ἐπακολουθημάτων γενόμενα.

Ἐάν προσθέσῃτε εἰς τὴν πρόωρον φθορὰν αὐτῶν τὰ εἰρωνικὰ βλέμματα καὶ τὰ σαρκαστικά μειδιήματα τῶν παρεπιδημούντων ἀεπτωγμένων καὶ ἀληθῶς ἐνοσούντων τὸν κόσμον ἀνθρώπων, θέλετε εἶχε τι σύνολον τῆς προσηγομένης τῆς μεταξοφόρφ Κυρία βλάδης. Τοῦτο δὲ διότι ἡ καλότητος αὐτῆ ἄγνοε ὅτι ἡ πολυτέλεια καὶ ὁ συρμὸς δὲν ἀκολουθεῖται ἀπαρεγκλίτως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους κα συνθήκας ἐν τε τῆ πόλει καὶ τῆ ἐξοχῇ, δὲν ἐνοσε ὅτι ἀντὶ νὰ θαμβώσῃ καὶ τῶν θαυμασμῶν τῶν νέων γνωριμιῶν τῆς προκαλεῖται διὰ τῆς πολυτελείας τῆς καθίσταται ἀπλοῦστατα γελοία καὶ ἀξιοκατάκριτος.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν ἐπιθυμοῦσα νὰ προλάβῃ τὰ ἄτοπα ταῦτα, ἔχουσα μάλιστα ὑπ' ὄψει ὅτι ἐν ταῖς παραθαλάσσιαις θεριναῖς διαμοναῖς ἀναπτύσσονται πολλὰκις σχέσεις ἐπιδρῶσαι μεγάλως ἐπὶ τῆς μεταβολῆς τῆς τύχης πολλῶν δεσποινίδων σπεύδει νὰ δώσῃ ταῖς ἀδασί τούτων πληροφορίας τινὰς περὶ τῶν ἰδιοτροπιῶν τοῦ συρμοῦ ἢ μᾶλλον περὶ τῆς λογικῆς αὐτοῦ ἀναποκρινομένη οὕτω καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν ἀναγνωστριῶν αὐτῆς ἀπευθυνατῶν αὐτῆ ἡδὴ σχετικὰς τοιαύτας ἐρωτήσεις.

Ὁ συρμὸς λοιπὸν ἀναδείκνυται ὀσῆμερὰ λογικώτερος. Οἱ ἀντίφασις συρμὸς δηλ. συνήθειαι ἢ φανταστικὰ ἀποκλήματα γυναικῶν τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς ὑποστάθης, γυναικῶν διακρινόμενων διὰ τὸ παράλογον τῶν ἠθῶν καὶ τὸ ἰδιοτροπιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἔξεων — διότι, ὡς γνωστὸν, ὁ συρμὸς ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν του εἰς γριζέτας τῶν Παρισίων — καὶ ἐν τούτοις συρμὸς λογικώτερος, ἀρῶσας ἀπαγορεύει ρητῶς, Κυρία μου, τὴν ἐν ταῖς λουτροῖς ἢ παραθαλασσίαις διαμοναῖς χρῆσιν τῶν περιβόλων πολυτελῶν ἐξαρτημάτων. Ὁ συρμὸς, δεσποινίς, σὰς θέλει ἀρῶαδα ἐν τῇ δάσει καὶ Ναϊάδα παρὰ τὴν θάλασσαν. Ἄλλ' ὡς γνωρίζετε αἱ ἀρῶαδες καὶ Ναϊάδες ἦταν νόμφαι ἐλαφραὶ, χαρίεσσα, μυροβόλοι, ἔχουσαι ὡς ἐσθῆτα ὀσὲ μὲν κέρος λευκὸν καὶ διαφανές, ὀσὲ δὲ κυματίζούτας ἀφρῶαδες τῆς θλάσσης ἀποκλίσεις ἢ τὴν ἀποκονῆν τῶν ῥόδων καὶ ἕψιν ἐν διαφανεστάτῃ συνθέσει ἢ τὴν αὔραν τῆς ἐσπέρας σὺν τῇ ὀσῆν τῆς πρωίας.

Εἰς τὴν ἰδανικὴν ταύτην καὶ μυροέσσαν περιβολὴν δὲν χωρεῖ βεβαίως ὀσῆ μετὰξ ὀσῆ λεπτότατον ἔρον. Μόνον λεπτὸς νηματοσι-δὴ βάμβαξ ἢ θύσανος ἀκαστράπτοντος λινοῦ ἀποτελεῖ τὴν χαριτωμένην ἐκείνην περιβολὴν, ἐν ἣ μετ' ἀληθῶς ἡδὲν ἢ βελίττειται τὸ ἐκ τοῦ ὀσῆρου καὶ ζωογόνου λουτροῦ ἀνάδων σῶμα σας.

Τὸ λευκόν, ὀσῆρόν, ἰῶδες, θαλάσσιον ἢ ῥόδιον λεπτόν διαφανές βυμβακερὸν ὕφασμα εἶναι τὸ καταλληλότερον διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Τοιαῦτα φρεσκότατα με ὀσῆρας δέσμας ἀπετυπωμένων ἀνθῶν ἐρριμμένας τῆς κἀκείσε εὐρίσκει τις ἀντὶ 60 ἢ 70 λεπτῶν, τον πῆλυν. Με δώδεκα λοιπὸν ἢ δεκατέσσαρας ὀσῆμας τὸ πολὺ ἔχετε ὀσῆρο-

τάτην έσθητα, ην βεβήλωσ συναργολογετε μόνη, άφοδ ό συμμόσ τόνον άπλοποιείται, ώστε όλίγη έπιτηδεύτης, όλίγη καλλιαιθησία, όλίγη θέλησις άρκει εις την άρμονικην της έσθητος συρραφήν.

Αί έσθητες, ώς και άλλοτε έπιομεν, είναι ισούφεις μέ πλατέα στενά ή άνεστραμμένα περίπτουχα διήκοντα από της όσφύος πρός την άκραν έσθητα και μετά χάριτος άνελκόμενα δεξιόθεν, ή τριστεροθεν ή και εκ των έμπροσθεν δια κοσμούδου πλουσίου εξ όμοιοχρουσ ταινίας. Το υπό τό άνεσυρμένον ούτω περίπτουχον διανοιγόμενον μέρος, στολίζεται υπό στενοτέρου περιπτύχου ένός ή και πλείονων. Τά πρός τό όπισθεν έξογκωμένα φορέματα καταπίπτουσιν από ήμέρας εις ήμέραν και ή *tournure* έλαττωται έπαισθηώς, διότι, ώς προερέθη, ό συμμόσ λογικώτατος δέν έννοει νά μάς κάμνη νά υποφέρωμεν φορτιόμεναι επί των νώτων τοιούτον βαρύ και θαλπερόν φορτίον μέ τόν άφορτην αυτόν καύσωνα.

Πίλοι της έξοχης ώραιότητας, προφυλάττοντες ήμάς από τας καυστικές του ήλιου άκτίνας, έν ταύτη δέ και χαριέντως κοσμοούντες, την κεφαλήν είναι οι γνωστοί εξ Ιταλικής ψιάθης ύψηλοί και πλατύγουροι άντι δραχημής, στολιζόμενοι δι' όλίγων τοδ άγροδ άνθέων μετά λευκού εκ βατίστης ή παρλατάν μανδουλίου. Νεώτεροι είναι οι παμμίγιστοι εκ ροκαϊδιών, σχήματος *niche*, τιμώμενοι άντι 2 1/2 όρ. Υποδήματα εξ άνεστραμμένου δέρματος, άλεξήλιον πλατύ, ούδέποτε μέλανος ή σκοτεινού χρώματος, χειρόκτια πυκνά δικτυωτά, έτινα έλπίζομεν αύται αι περιβαλλόμεναι χείρες μετά στοργής πλέκουσι, συμπληροῦσι την έξοχικην περιβολήν, ήν φέρουσαι δύνασθε θαρραλέως νά άντιμετωπίσητε και τόν μάλλον δύσκολον περί την καλλαισθητικην των γυναικων άμρυσιν. Φυσικά άνθη χαριέντως πάντοτε συμπληροῦσι την έξοχικην περιβολήν σας. Όπου δήποτε του στήθους, του τραχήλου ή της κόμης τοποθετήσατε αυτά είναι εις την θέσιν των. Έάν είσθε μελαγχροϊκή προτιμάτε τά έρυθρά, κίτρινα ή χρώματος τέφου ροδα και άνθη, εάν ξανθή τά γα τας μυσοτιδας, τά ροδινα, λευκά και κυανων χρωματισμων άνθη τά θαυμασιώς μετά χρυσης κόμης και κυανων όφθαλμων συζευγύμενα.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Έσωτερικά.

Έλληνίδες μέλη Έκκλησιαστικού Συμβουλίου. — Είς τό χωρίον Πετρομαγούλα άνεγειρεται δια συνεισφορών καός των άγιων Θεοδώρων. Έπειδή τά μέχρι τούδε άποτελέσματα των ένεργειών του εκκλησιαστικού συμβουλίου ήμισα άνταπεκρίνοντο πρός τας δαπάνας του προσχεδιασθέντος του ναού καλλωπισμού, τό δημοτικόν συμβούλιον των Όρχομενων εξέδωκεν άπόφασιν, ήν υπέβαλεν υπό την κύρωσιν της Νομαρχίας και δι' ής προτείνει; όπως τό εξ άνδρων εκκλησιαστικον συμβούλιον άντικατασταθ ή δια γυναικων, μέ την πεποίθησιν ότι αι γυναίκες δια της χαρακτηριζούσης αυτών φιλοτιμίας και ένεργητικότητος θέλουσιν έπιτύχει ταχύτερον και άποτελεσματικώτερον εις τόν έπιδιωκόμενον σκοπόν. Και ίδού ότι οι έν ταις έπαρχίαις άνταδεικνυνται πρακτικώτεροι και νομονέστεροι των έν τή πρωτεύουση.

Πολυτοκία πρωτογαής. — Είς τό χωρίον Δεγικακιδιον της έπαρχίας Δερκων, γυνή τις καλουμένη Θεοδώρα Γεωβάνου έτεκεσθην 24ην περελθόντος μηνός άρρεν βρέφος, την έπιούσαν εν θήλυ και την μεθεπομένην έτερον θήλυ. Μήτηρ τε και τέκνα άπολαύουσιν άχρις υγείας.

Έσωτερικά.

Ίατρικόν σύστημα γυναικός. — Έξεδόθη έσχάτως υπό της δεσποινίδος Αγνης Λοβερη διδάκτορος της Ιατρικής σπουδαιότατον έργον πραγματευόμενον περί των κατά την

ανάπτυξιν των παιδων αναραιομένων πυρετών. Ό διάσημος καθηγητής Ρεκλή κατά τας έν τή κεντρικῃ νοσοκομείω *Hôtel-Dieu* κλινικάς άναγνώσεις του, άναγνωρίζων την άυθεντικότητα των έν τῷ συγγράμματι τούτω αναφερομένων έρανίζεσαι εξ αυτού περικοπας, έγκωμιάζων εκάστοτε την συγγραφέα δια τας άπειρους έπιστημονικάς γνώσεις της.

Γυναικεία δικηγορικη υπεράσπισις. — Βιομηχανός τις ταπήτων ενάγει κυρίαν τινα εις δίκην επί τῷ λόγω ότι, ενφ παρήγγειλε πρός αυτόν την κατασκευην τάπητος άντι 400 φρ. ήρήθη μετά ταύτα νά παραλάβη τόν τάπητα. Ό δικηγόρος του βιομηχανου ποιεΐται μακροσκελή και περίπλοκον άνάπτυσιν της ύποθέσεως, ώστε ή Κυρία παρούσα έν τῷ δίκῃ διακόπτει αυτόν αίρνης άναφονούσα : «Κύριοι, ούδεις λόγος ύπάρχει τοιαύτης πολυπλόκου και μακροσκελοῦς άναπτύξεως. Η ύπόθεσις είναι άπλουστάτη. Υπεσχέθησιν πρός τόν κύριον τούτον 400 φρ. υπό τόν όρον νά μοι κατασκευάση λεπτόν φλαμανδικόν τάπητα μέ προσωπογραφίασ ώραιας ως την ιδικην σας, Κύριε πρόεδρε. Αύτός δέ κατασκευάζει αθλιώτατον τάπητα, επί του όποίου σχεδιάζει εικόνας φρικωδώς δυσειδείς, ως τό πρόσωπον του δικηγόρου του. Είναι δίκαιον, Κύριε πρόεδρε, νά παραδεχθῶ και πληρώσω τοιούτον τάπητα ; Ό δικηγόρος συγκεχυμένος χάνει την σειραν του λόγου, και ό ώραιός πρόεδρος κολακευθείς δια την ύπό της Κυρίας γενομένην αυτῷ φιλοφροσύνην τῷ δίδει δίκαιον. Τις λοιπόν έτόλμησε νά διΐσχυρισθῇ ότι αι γυναίκες δέν θα ήσαν οι άριστοι των δικηγόρων !

Γυνή μέλος Ακδημίας. Το μέγα της Άμβέρσης Άκαδημαϊκόν Ίνστιτούτον εκτιμήσαν την καλλιτεχνικην δεινότητα της διασήμου ζωγράφου Καs Ρόζας Μπονέρ εξέλεξεν αυτην τακτικόν μέλος. Το γεγονός τούτο τρανώτατα άποδεικνύει εις ποίον ύψος ή ιδιοφυΐα της γυναικός άφικνεΐται, όπόταν δέν κωλύηται υπό όπισθοδρομικων θεωριων.

Η Κυρία αυτη ως έν τῷ παρ' ήμων δημοσιευθειτῃ βιογραφία αυτης αναφέρεται, είναι ίππότις της Λεγεωνος της τιμῆς.

Η Κα Φλοκὲ ιδρυτής των καλλιτεχνικων σχολων των γυναικων. Πολλά προσδοκωσιν έν Γαλλία οι όπαδοι της χειραφετήσεως και της έπιστημονικῆς των γυναικων μορφώσεως υπό του νυν ύπουργείου. Η σύζυγος του νυν πρωθυπουργου της Γαλλίας Κα Φλοκὲ πλειστάκις και χρηματικά ποσά κατέβαλε και δια της ύψηλης κοινωνικῆς της θέσεως τά μέγιστα συνετέλεσεν υπέρ κοινομελων έργων. Είναι ή πρωτίστως ένεργήσασα δραστηρίως και έργασθεισα υπέρ της ιδρύσεως των πρακτικων και τεχνικων έν Γαλλία σχολων. Δέν ύπάρχει έταιρία ή σύλλογος σκοπων την πρόοδον της γυναικός, μη συγκαταριθμων ως μέλος την Κυρίαν ταύτην. Λέγεται μάλιστα, ότι ή πολιτικῃ προαγωγή του συζύγου αυτης όφείλεται κατά μέγα μέρος εις την ευφυταν, έπιστημονικην μόρφωσιν και σπανίαν πνευματικην δεξιότητα αυτης.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Απονομή Ραλλείου. Μετά της συνήθους πομπῆς έτελέσθη την παρελθουσαν Κυριακην έν τῷ ώραϊα και εύρουχῳ τοῦ

Άρσακείου Παρθεναγωγείου αΐθουση ή άπονομή του χλιδοράχμου Ραλλείου βραβείου, δ κατά τό έτος τουτο έλαχε τῷ εκ Πειραιώς δεσποινίδι Όλγα Δασκαλοπούλου, ήτις και έτυχε των συγχαρητηριων και εύχων των άρμοδιων.

Μετά τουτο ήρξαντο αι εξετάσεις της φωνητικῆς και όργανικῆς μουσικῆς δια του έθνικου ύμνου, δν άπασαι αι μαθήτριας έψαλλον έν χορῳ. Μαθήτριας τινες έμειψαν μετά χάριτος και τέχνης οῦ της τυχοῦσης. Διεκρίθη τούτων ή συμπαθεστάτη και εύφυστάτη δεσποινίς Ίουλία Στάμπα, μετ' αυτην δέ αι δεσποινίδες Αικατερίνα Κυπαρίσση και Άσπασία Μανιάτη. Έν τῷ όργανικῃ δέ μουσικῃ διεκρίθησαν αι δεσποινίδες Μαρία Ίσιδωρίδου και Πηνελόπη Χαΐδς επί τυχέστατα εκτελέσασαι επί του κλειδοκυμβάλου την *Tarantella de Burgmuller*.

Εξετάσεις α. δ. η. μ. ο. τ. ι. κ. η. σ. χ. ο. λ. η. σ. Μετ' άκρας επιτυχίας διεξήχθησαν αι εξετάσεις της α. δημοτικῆς σχολῆς. Είλικρινῃ συγχαρητήρια άπονέμομεν τῷ εξαιρετῳ διευθυντῳ, ήτις και τοι νεωτάτη και πρώτον ήδη αναλαβούσα εύθύνην διευθύνσεως, έν τούτοις δια της άρίστης πνευματικῆς αυτης μορφώσεως και οικογενειακῆς άνατροφῆς, βοηθουμένη δέ και υπό διδασκαλιστων εύσυνειδήτων κατώρθωσε καλῶς και εύδοκίμως νά διεξέλθη την βαρυσαν αυτην όποχρέωσιν, προσκτήσῃται δέ την πλήρη εκτίμησιν των άρμοδιων.

Η δεσποινίς Άδριοπούλου άνήκει εις την χορείαν των προνομιούχων εκείων διδασκαλιστων, αιτινες δέν διδάσκουσι μόνον ξηρά γράμματα πρός τας μαθητριάς αυτων, άλλ' εκ του μηδενός πολλάκις εξάγουσιν ήθικά πορίσματα εις διάπλασιν της ψυχῆς αυτων. Δέν άκνησε δθεν νά εγχαράξη έν ταις ψυχαίς των νέων μαθητριων της θερμῆν και άπειρον την ευγνωμοσύνην πρός τας Κυρίας, αιτινες διωργάνωσαν τόν υπέρ των άπορων κορασιων χορόν, και δημοσία δέ νά εξάρη έν τῷ πανηγυρικῷ αυτης την εκ παρομοίων εύεργετικων των Κυριων πράξεων ήθικῃ επί της παιδικῆς ψυχῆς επίδρασιν.

Δέν ένδιατριβόμεν εις τας λεπτομερεΐς των εξετάσεων περιγραφάς, άλλ' οὔτε εις την παρατηρηθεσαν τάξιν και καλλιαιθησίαν περί την διακόσμησιν της Σχολῆς, η: ή μικροσκοπικῃ αΐθουσα ήν έβλες ακατάλληλος δια τοιαύτας συναρροίσεις. Παρατηροῦμεν μόνον πρός

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

Άποχωρισθείς του κ. ΜωδουΪ ό Άρμάνδος διετέλει έν μεθυστικῃ ήδύτητι, άνλογιζόμενος ότι τά πάντα έβαινον κατ' εύχην.

Ό Γιλβέρτος κατεστραμμένος, έλεγε. Μετά τινας έβδομάδας παρουσιάζομαι μέ τας 300,000 χιλ. Υπογράφεται τό συμβόλιον του συνταγισμοῦ, νυμφεύομαι την Μαρκελλαν, πλουσίαν ήδη, μη ύπολογιζομένης της μελλούσης κληρονομίας.

Και ενφ εξήρχετο, θύρα τις πρός τόν διάδρομον ήνεψήθη και ή Μαρκελλα έπεφάνη.

Κύριε ΔωρουΪ, είπε μετά ψυχρότητος, έπεθύμουν νά σας όμιλήσω.

XXIV

Η άγαπῶσα.

Η Μαρκελλα εκ των έφημερίδων έμαθε τά κατά την δολοφονίαν και κλοπήν της Καs Βερνις και έμεινεν επ' άρκετόν χρόνον ώσπύ κερανόπληκτος.

Ό έρωσ είναι κατ' έξοχην έγωιστής: ως εκ τούτου όσάκις Ισχυραϊ άντιδράσεις τῷ άντιτάσσονται εξεγείρεται πανίσχυρος, άνταρτέπων πάν' τό προσγιγόμενον αυτῷ εμπόδιον. Τοιού-

τους άρμοδιους δτι όφείλουσι και αυτοί νά λαμβάνωσιν υπ' όψη, ότι ό ζήλος και ή πρός τό καθήκον άρρωσιως τοιούτων εξαιρετων Κυριων δέν νά υποδουλιζήτῃ οῦ μόνο, δια των συνήθων τετριμμένων επιδοκιμασιων και φιλοφρονησεων, αλλά δι' έργων δι' των άποτελεσματικώτερον ό σκοπος αυτων επιτυγχάνεται.

Άντι επί παραδείγματι νά κλειώσιν αυτάς μετά εκατοντάδων κορασιων εντός τραγλων, έν αις προβληματικῃ αποβαίνει οῦ μόνο, ή υγεία, αλλά και ή ζωῃ αυτων, καιρός νομίζομεν είναι νά προδωσιν οι Κύριοι οὔτοι εις την ιδρύσιν Παρθεναγωγείων, άνταποκρινόμενων πρός τό σκοπόν, δν ή λαϊκῃ εκπαίδευσις επιδιώκει.

Β' Δ η μ ο τ ι κ ῆ Σ χ ο λ ῆ. Η σχολῃ αυτη ητύχησε νά διευθύνηται κατά τό έτος τουτο υπό της εύπαιδύτου κ. Έλένης Πετρίδου ήν αι άναγνώστριας ήμων καλῶς γνωρίζουσι και εκ του παρελθόντος έτους.

Ουδέμιαν λοιπόν εκπληξιν προύξενησεν ήμιν ή κατά τας εξετάσεις επιτυχῆς επίδοσις των μαθητριων και ή καθ' όλα άρίστη κατάστασις της σχολῆς ταύτης. Άλλ' ή κυρία Πετρίδου έπεφύλακτεν ήμιν και άλλην εκπληξιν. Χωρίς ποσῶς νά υποχρεούται υπό του προγράμματος εισήγαγε και έδίδαξεν επιτυχῶς την γαλλικην γλώσσαν πρός τας μαθητριάς της ανωτέρας τάξεως, αιτινες έν εξαμήνῳ χρονικῷ διαστήματι κατώρθωσαν οῦ μόνον νά αναγινώσκουσι καλῶς, αλλά και εις γραμματικῃν άνάλυσιν και έρμηνείαν εύχερῶς νά άποκρινοῦνται.

Η κ. Πετρίδου καιτοι κατά τό έτος τουτο είχε νά παλαίση πρός στοιχειά παρακωλύοντα την προοδευτικην αυτης επίδοσιν, διότι άτυχῶς διδασκάλισται τινες του υπ' αυτην προσωπικου έπελαθοντο των επιβαλωμένων αυταις υποχρεώσεων, κατώρθωσεν οῦχ' ήττον νά εξέλθη νικητρια και άποδότη και πάλιν καρπούς του έργου της άγλαοῦς και άρθούους.

Περί του κτηρίου της β' δημοτικῆς σχολῆς οῦδέν λέγομεν, διότι επανειλημμένως ήδη και έν κυρίοις άρθροις περί της οικιαρά, αυτοῦ καταστάσεως έγράψαμεν.

Γ'. Δημοτικῃ Σχολῃ. Επίσης επιτυχῶς διεξήχθησαν και αι της σχολῆς ταύτης εξετάσεις, άπονέμομεν δθεν και ενταῦθα, τά συγχαρητήριά μας πρός τε την διευθύντριν κ. Έλένην Γεωργίου, ως και πρός τό λοιπόν προσωπικόν.

τόν τι συνέβη και εις την Μαρκελλαν. Ό, έγνω την παντελή καταστροφήν του οικου Βερνις, έν και μόνον προσειδεν έν και μόνον ήσθάνθη: τόν πατέρα της άκμαπτον και μη συναινούντα εις τόν μετά του Γιλβέρτου γάμον της. Κατ' άνάγκην άφειλε νά έξοπλισθῇ μετά θύρρους, όπως αντιστῇ. Σήμερον έχει άνάγκην παρηγορίας, ύποστηρίξεως και άντακουφίσεως. Θα είμαι ιδικῃ του, δτι δήποτε και αν έπακιλουθήσῃ. Δέν νά σπύσω νά ύποσκάψω μέγα γάος μεταξί έμου και του ύποδεικνυομένου μοι συζύγου. Θάρρος λοιπόν και ένεργεία!

Και υπό τό κράτος παρομοίων συλλογισμων διατελοῦσα εκαιροφυλάκτει την έξοδον του ΔωρουΪ, δν και προστεκάλεσεν εις άκρόασιν.

Ό Άρμάνδος άγνωσν εις τί ν' άποδώση την πρόκλησιν ταύτην, μετ' άμνηχανίας, έψύθυσε: τοιαύτη τιμη! δεσποινίς! οῦδέποτε ήθελον τολμήσει νά έλπίσω . . .

Η Μαρκελλα ψυχρῶς προσδύλεψα αυτόν, τῷ υπέδειξε δια νεύματος νά ειτέλθη εις την αΐθουσαν Κύριε, είτε στήτα όρθῃ—μη επιτρέπουσα οὔτω αυτῷ οὔτε νά καθίση—εξέρχουσε του γοαφείου του πατρός μου, δέν έχει οὔτω.

Μάλιστα δεσποινίς. Μεν-εύω τό όδηγήσῃν ήμάς αίτιον . . . πρόκειται περί έμου. Γνωρίζω. Τῷ εξητήσατε την χειρά μου.

Μάλιστα. Και αι προτάσεις μου έτυχον εύνοικῆς υποδοχῆς και δεξιώσεως παρ' αυτῷ.

Άδιαφορῶ, Κύριε, προσέθηκε πελιδὴν εκ τραχηλῆς ή Μαρ-

Παρθενάγωγέτον Ζ. Καμπάνη εν Σύρφ. Τὴν 24 Ἰουνίου παρέστην εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐναυθα Ἰδιωτικοῦ παρθεναγωγείου τῆς κ. Ζηνοβίας Α. Καμπάνη. Ἀλλὰ πᾶς ἐπαίνο· καὶ πᾶσα σύστασις, εἶναι ἀνεπαρκῆ ἵνα ἱκανοποιήσῃ τοὺς μόνους τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρίστου τούτου τῆς πόλεως μας Παρθεναγωγείου καὶ ἰδίᾳ τῆς κ. Διευθυντρίας. Ἡ πρόοδος τῶν παιδῶν ὑπῆρξεν ἀνωτέρα τῶν προσδοκιῶν μας καὶ ὅλως ἔκτακτος. Εἶναι τὸ μόνον ἐν Σύρφ Παρθεναγωγέτον, ὅπερ ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ ἀρίστα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ μόνον ἐν ᾧ δύνανται νὰ μορφωθῶσι κόραι ἐπαξίως τοῦ προορισμοῦ των. Ὅθεν, καθήκον ἐπιτελοῦσα ἐκφράζω τὰ ἄπειρα συγχαρητήριά μου πρὸς τὴν κ. Διευθύντριαν, ἣτις δὲν φείδεται κόπων, ὅπως ἀναδεικνῆ τὰ κοράσια μας ἀντάξια τοῦ προορισμοῦ των ὡς μέλη τῆς θρησκείας, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας.

Σ. Τ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ε. Π. Καλάμας. Ἐλήφθη τροποποιηθῆται. — Καν Σ. Γ. Σύρον. Εὐχαρίστως δημοσιεύεται σήμερον. — Καν Αἰκ. Α. Β. Ἀμοργόν. Χρήματα ἐλήφθησαν· μυριάκις εὐχαριστοῦμεν. — Καν Τρ. Κ. Κ. Πόλιν. Λίαν δυσάρεστον ἡ ἐπελθοῦσα ἀταξία· γράφομεν. Καν Α. Π. Οἱ. Ἀγγιλιον. Οὐδεμίαν σχετικὴν εἰδοποίησιν ἐλάβομεν· γράφομεν. — Ἀναγνωστρία Ἀγγιον. Παράδοξος ἐρώτησις. Μήπως ὑπῆρξατε τὸ μετᾶξον πρόσωπον τῆς πρώτης γνωριμίας; ἐὰν ὄχι, βεβαίωτατα δύνασθε. — Καν Ε. Κ. Χρήματα ἐλήφθησαν· συμμορφωθῶμεν κατὰ γράμμα ὁδηγίας σας εἰς Ἐνάθην ἔγομεν ἀντιπροσώπων καὶ ἀρκετοὺς συνδρομητάς. Ἡ ἐν λόγῳ Κυρία οὐδέποτε μας ἔγραψε. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν. — Καν Π. Χ. Γαλαζίον. Ἄπαντες οἱ ἐν Μαγουρελίῳ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Γαλαζίῳ συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν· ἀποδείξεις καὶ σώματα ἀποστέλλονται. — Καν Α. Ζ. Μοναστήριον. Διεύθυνσις κ. Π. μετεβλήθη· τοὺς αὐτοὺς ὄρους ὑπ' οὗς καὶ οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ, ἀφοῦ ἡ Εφημερίς ἡμῶν οὐδεμίαν πρὸς ὑμᾶς ἔχει ὑποχρέωσιν. — Καν Π. Σ. Μ. Ἀργοστόλιον. Ἴδως οἱ αὐτοὶ κρῖνοι ἔχουσι τὴν ἰδιότητα ταύτην, ἀφοῦ ἐναυθα ἡ σοκιμὴ ἐπέτυχε πληρέστατα· εἶναι ζήτημα βοτανικὸν ἢ μάλλον γεωλογικόν. — Καν Α. Π. Λεμησσόν. Πρὸς τὴν πρώτην ἀποστέλλεται ἀπὸ πολλοῦ φύλλον εἰς Ζαμαγούσταν· τὴν ἄλλην ἐνεγράψα-

μεν καὶ ἀποστέλλομεν σῶμα. Μυρίας εὐχαριστίας· γράφομεν. — Καν Θ. Θ. Λαγκάδια· ἐλήφθη· συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. — Καν Β. Ν. Γ. Βάρναν. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη· ποίας συστάσεις παρέχει ἡμῖν ὁ κ. οὗτος; — Καν Γ. Θ. Ρουχτσούκιον. Λυπηρὸν ὅτι ὁ κύριος αὐτός δὲν εἰδοποίησεν ἡμᾶς ἐγκαίρως. Καν Μ. Ρ. Σπέτσας. Οὐδεμίαν εἰδοποίησιν ἐλάβομεν παρὰ τῶν ἐν λόγῳ Κυριῶν. Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητριῶν πρὸς ἃς ἐλείψει χώρου ἀδυνατοῦμεν νὰ ἀπαντήσωμεν σήμερον.

ΣΥΜΒΟΥΔΗ

Κατευνασμός διψῆς. — Θέλετε νὰ θεραπευθῆτε ριζικῶς ἀπὸ τῆς ἐπαράτου διψῆς, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὸ ὕδωρ στοιχίζει ἀκριβότερον τοῦ γάλακτος.

Λάβετε ἀπὸ πρώτας ποτὸν συγκείμενον τὸ ἡμισυ ἐξ ὕδατος καὶ τὸ ἕτερον ἡμισυ ἐκ καφέ, ἐντὸς τῶν ὁποίων ρίπτεται ὀλίγη ποσότης ἁλατος. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θέλετε ἀπαλλαγῆ τῆς διψῆς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

ΣΥΝΤΑΓῆ

Κολοκύνθοπητα. Λαμβάνετε ἐκ τοῦ ζαχαροπλαστείου 100 ὄρ. φύλλα ἔπιμα ἢ κατασκευάζετε κατ' οἶκον τοιαῦτα, τὰ ἡμίση τῶν ὁποίων στρώνετε ἐντὸς ταψίου, οὗ τὸ βάθος ἀλοιφεται μὲ ὀλίγον βούτυρον. Κατόπιν λαμβάνετε κολοκύνθια μεγάλα, ὧν ἀφαιρέτε καλῶς τοὺς σπόρους καὶ ἴνας, τὴν δὲ σάρκα διὰ τῆς ξύστρης ἢ κοχλιαρίου σιδηροῦ ἀποξέετε. Τὸν πολτὸν αὐτὸν στραγγίζετε ὀλίγον, μεθ' ὃ ἀναμιγνύετε μὲ ὀλίγην φαρίναν, 6 ὠά, βούτυρον ἀνάλογον 100 περίπου. ὄρ ἁλας καὶ ὀλίγον τυρὸν ἐὰν θέλητε. Ζυμόνετε ὅλομον, τὰ τοποθετεῖτε ἐπὶ τῶν φύλλων, σκεπάζετε δὲ μὲ τὰ λοιπὰ φύλλα, διὰ μέσου τῶν ὁποίων περιχύνετε διαλελυμένον βούτυρον· καὶ θέτετε ἐντὸς φούρνου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιῶνται αἱ ἐν Ρουμανίᾳ κ. κ. συνδρομητρίαι καὶ συνδρομηταὶ ἡμῶν ὅτι ἡ γενικὴ ἀντιπροσώπεια τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ἐν Ρουμανίᾳ ἐνετέθη πρὸς τὸν κ. Παναγιώτην Χριστοδούλου πράκτορα τῶν Ἐφημερίδων ἐν Γαλαζίῳ.

κέλλα διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ πατρός μου. Παρακαλῶ ἀκρασῆτε τῆς ἰδικῆς μου. Οὐδέποτε ἔσομαι σύζυγός σας.

Ἀλλὰ δεσποινίς. . .

Μὴ ἐπιμένετε· εἶναι ἀνωφελές.

Ἡ τόσῳ κατηγορηματικὴ ἀποποίησης ἐκ μέρους μιᾶς Κυρίας πρέπει νὰ στηρίζηται ἐπὶ ἰσχυρῶν λόγων.

Εἷς καὶ μόνος ἀρκεῖ. . . Δὲν σᾶς ἀγαπῶ, Κύριε. Ἄν δὲ εἶχετε εὐαρεστηθῆ νὰ ζητήσητε περὶ τῶν διαθέσεών μου πληροφορίας, οὐδέποτε ἴσως ἠθέλετε προῦθῃ ὑμεῖς ἢ ὁ φίλος σας Δαρτουᾶ εἰς παρομοίας διαπραγματεύσεις.

Ἐγὼ ὁμῶς σᾶς ἀγαπῶ καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα ἐπιφύλαξις περιώριζε τὸ θάρρος μου, ὁ φίλος μου προσῆλθεν ἀρωγός, ὁ δὲ πατήρ σας ἐπιδοκιμαστής.

Ταῦτό δὲν συμβαίνει καὶ εἰς ἐμέ. Σᾶς τὸ ὁμολογῶ εὐκρινῶς, ἐπιστήμως, ὅπως φροντίσητε νὰ ἀναχαιτίσητε αἰσθημα, ὅπερ εἰς οὐδὲν θέλει σᾶς χρησιμεύσει.

Ἴσως ἡ μεγίστη πρὸς ὑμᾶς ὑπόληψίς μου, δεσποινίς, σὺν τῷ χρόνῳ θέλει σᾶς μαλαξῆ. Ἐφ' ὅσον δὲ μὲ γνωρίζετε πλείοτερον, ἐπὶ τοιοῦτον ἴσως θέλετε μ' ἐκτιμῆσει.

Ἡ ἐπιμονή σας, Κύριε, μ' ἐμβάλει εἰς μεγίστην ἀπορίαν. Νομίζω ὅτι ὀφείλατε, ὡς διεκοίνωσα ὑμῖν τὰς διαθέσεις μου, νὰ ὑποχωρήσητε. Ὑφίσταται μετὰξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ ἰσχυρότατον κώλυμα, ὅπερ ἀφαιρεῖ ὑμῖν πᾶσαν ἐλπίδα.

Καὶ τὸ ἰσχυρότατον τοῦτο κώλυμα, ἀποδοτέον εἰς συμπαθῆ τινα πρὸς ἄλλον κλίειν ἴσως. . .

Νομίζω, ὅτι προβάλλετε ἐρωτήσεις, Κύριε, εἶπεν ἡ Μαρκέλλα ὑπεροπτικῶς ἐρυθρίωσα.

Προῦκαλέσατε τὴν συνδιάλλεξιν ταύτην, δεσποινίς. Ἄφοῦ δὲ πρόκειται περὶ τῆς εὐτυχίας μου. . .

Τῆς περιουσίας σας, εἶπατε κάλλιον.

Δεσποινίς, δὲν ἀπαντᾶτε οὕτω, συκοφαντεῖτε.

Ἔστω, Κύριε, ἀπαντῶ, προσέθηκε μεθ' ὑπερηφανίας ἡ Μαρκέλλα. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ὄχι μόνον δὲν σᾶς ἀγαπῶ, ἀλλ' ἀγαπῶ ἄλλον· θεωρῶ δὲ περιττὸν νὰ σᾶς τὸ ἀποκρύψω, ἀφοῦ τὸ ὁμολόγησα ἤδη καὶ εἰς τὸν πατέρα μου.

Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων, δεσποινίς διὰ τὴν ἄκραν σας εὐκρινείαν. Δὲν ἀμφισβῆλω δὲ ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἔσται ἀνεπιλήψιμος ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ τοῦ. . .

Τίνα ὑπονοεῖτε Κύριε; Τελειώσατε.

Τὸν Γιλθερτον Βερνιέ.

Καὶ διὰ τοίους λόγους δὲν ἐγκρίνετε αὐτὸν, Κύριε.

Διότι εἶναι ἐντελῶς κατεστραμμένος καὶ ὁ πατήρ σας βεβαίως δὲν ἠθέλεν ἐμπιστευθῆ τὴν τύχην σας εἰς ἐκεῖνον. . .

Ἡ θέσις του ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἀφορᾶ ἐμὲ καὶ μόνον. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ὁ μόνος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὸν κόσμον ἐκτιμῶ, νῦν, ὅποτε διπλοῦν δυστυχίας τραῦμα τῷ κατηνέχθη ἔσομαι ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη αὐτῷ. Ἄν σήμερον ἦτο εἰτέτι πλούσιος δὲν θὰ εὐρισκόμην ἴσως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σκέπτομαι οὕτω. Ἐπειδὴ δὲ προῦκαλέσατε ἐξηγήσεις, δὲν δυσκολεύομαι ποσῶς οὐδὲ ἐρυθρίω νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Κύριον Βερνιέ. Ἀδέετε παρακαλῶ ὑπ' ὄψει τοῦς λόγους μου, καὶ μάθετε ὅτι ἐνόσφζῃ δὲν ὑπανδρεύομαι ἄλλον. Ἄν πρέπη νὰ περιμείνω. Θὰ περιμείνω Δὲν ἀνησυχῶ διὰ τὸ μέλλον του.

(ἀκολουθεῖ)